ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΣΤ' ΑΡ. 1895

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Ἐν Ἀθήναις: Πανεπιστημίου 53, Τηλ. 3-01 καὶ 31. Ἐν Πειραιεῖ: Ἐφημ. «Σφαῖρα» τηλ. 86. Ἐν Ρεν(νίκη): ὁδ. Πλάτωνος (διαστ. Ἐγνατίας). Ἐν Πάτραις: Κορίνθου 98Α τηλ. 1-98. Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πεσμαζόγλου.
ΤΗΛΕΓΡΑΦ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ.

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ
1
ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1931
Ἀνατ. ἡλ. 6.14'. Δύσις ἡλ. 6.47'.
ΜΑΡΙΑΣ ΟΣΙΑΣ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 15.8, ἐλαχ. 6.5. Ὑγρ. ὀλίγη. Ἄνεμοι: μέτριοι. Θάλασσα: Ἰόνιον ὀλίγον τεταραγμένη.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ, 762.4

Η ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς, ἀποκρούσας τὴν πρότασιν περὶ ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις νὰ διεξαγάγῃ ἀνακρίσεις διὰ τὴν δρᾶσιν τῶν μεσαζόντων κατὰ τὴν σύναψιν τῆς περὶ ὁδοποιΐας συμβάσεως —πρότασιν ἥτις εἶχεν ὑποβληθῇ, ἂν καλῶς ἐνθυμούμεθα, παρὰ τοῦ κ. Ζαβιτσιάνου— δὲν φαίνεται πολὺ πρόθυμος νὰ δεχθῇ οὐδὲ τὴν ἐπιεικεστέραν πρότασιν τοῦ κ. Καφαντάρη: ὁ ὁποῖος, ὡς ἐγένωσκεν, συζητουμένου τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐζήτησε τὴν σύστασιν ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς πρὸς ἔρευναν τῶν συμβάσεων, αἱ ὁποῖαι συνήφθησαν κατὰ τὴν τελευταίαν ὀκταετίαν. Καθὼς ὁ κ. Πρωθυπουργὸν, ὁ κ. Καφαντάρης ὑποχρεοῦται νὰ σαφηνίσῃ τὴν πρότασίν του. Τί ἀκριβῶς ζητεῖ; Ζητεῖ νὰ ἐρευνηθῇ μήπως ὑπάρχῃ τι ὕποπτον εἰς τὰς συμβάσεις; Ἢ ἔχει πεποίθησιν ἐκ τούτου βεβαιότητα; Ἐὰν συμβαίνῃ τὸ δεύτερον—ἐὰν ὁ ἀρχηγὸς τῶν προοδευτικῶν δύναται νὰ ἐκφέρῃ κατηγορηματικὴν ἀπόφασιν συγκεκριμένας κατηγορίας, ὀφείλει νὰ τὸ πράξῃ· ἄνευ οὐδενὸς διστάζου. Ὀφείλει νὰ γράψῃ ἐπιστολὴν (πάλιν καὶ πάλιν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀπαντᾶται διάπυρος θιασώτης τῆς πολιτικῆς... ἀλληλογραφίας). Μετὰ τὴν ἐπιστολὴν, τὴν ὁποίαν θὰ γράψῃ ὁ κ. Καφαντάρης, ὁ κ. Βενιζέλος θὰ προβῇ εἰς ἐνέργειας. Ἄξιος ὁ μισθός του!

Ἀλλὰ διατί τόσον τρομάζει τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ἡ σύστασις τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς; Διατί ὁμιλήσας περὶ τοῦ ρόλου τῶν «μεσαζόντων» εἰς ὡρισμένην περίστασιν, ἀρνεῖται νὰ δεχθῇ οἱ μεσάζοντες ἔβρασαν καὶ κατὰ τὸ ἀπώτερον παλάβωσαν, δροῦν δὲ ἴσως καὶ κατὰ τὸ ἐνεστώς; Ἐὰν πράγματι ὁ κ. Βενιζέλος θέλῃ νὰ τερματίσῃ ὁριστικῶς τὸν ρόλον τῶν «μεσαζόντων», ἐὰν θέλῃ νὰ καθαρίσῃ τὴν ἀτμόσφαιραν ἀπὸ τὰ miasmata, ἐὰν θέλῃ νὰ χωρίσῃ τὰ πρόβατα ἀπὸ τὰ ἐρίφια, ἐὰν θέλῃ νὰ ἐξυγιάνῃ τὴν κοινωνικὴν ἀλλὰ καὶ τὴν πολιτικὴν ζωήν μας, πρέπει νὰ παύσῃ ἀντιδρῶν κατὰ τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς. Ἡ σύστασις τοιαύτης ἐπιτροπῆς δὲν ἀποτελεῖ μειοψηφίαν οὔτε διὰ τὸν κ. Βενιζέλον, οὔτε διὰ τοὺς προκατόχους του ἐν τῇ κυβερνήσει. Οἱ πολιτικοὶ ἀρχηγοὶ καὶ τὰ ἐπιτελεῖα των εἶνε — τὸ πιστεύομεν — ἀνώτεροι πάσης ὑποψίας καὶ πάσης μομφῆς. Ἐὰν δὲ ὑπάρχουν δευτερεύοντα πρόσωπα τοῦ πολιτικοῦ κόσμου, ἢ πρόσωπα τῆς διοικήσεως, ἢ τεχνικοὶ σύμβουλοι τοῦ Κράτους, πωλήσαντες ἀκριβὰ τὴν μεσολάβησίν των κατὰ τὴν συνομολόγησιν τῶν συμβάσεων, ἐπὶ τῶν ἐπαναστατικῶν Κυβερνήσεων ἢ ἐπὶ τῶν κοινοβουλευτικῶν, οὗτοι πρέπει ν' ἀποκαλυφθοῦν — διὰ νὰ στιγματισθοῦν. Ἐὰν ἀντιθέτως δὲν ὑπάρχουν τοιαῦτα πρόσωπα, ἡ σύστασις τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς θὰ διαπιστώσῃ ὅτι αἱ κατηγορίαι τὰς ὁποίας ἀκούομεν, αἱ διάφοροι ὑποψίαι καὶ οἱ φόβοι μας εἶνε ἀστήρικτοι. Ἡ δὲ διαπίστωσις αὕτη θὰ συντελέσῃ εἰς καθησύχασιν τῆς δεινῶς συνταραχθείσης Κοινῆς Γνώμης.

Δὲν γνωρίζομεν ἂν ὁ κ. Καφαντάρης θὰ δεχθῇ νὰ κάμῃ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ζητεῖ ὁ κ. Πρωθυπουργός. Δὲν τὸ θεωροῦμεν ἄλλως τε ἀπαραίτητον. Ἐφ' ὅσον τὸ νομοσχέδιον περὶ μεσαζόντων πρόκειται νὰ συζητηθῇ κατ' αὐτὰς, φανταζόμεθα ὅτι ἐκ τῶν ἄκρων ὁ κ. Πρωθυπουργὸς θὰ δεχθῇ τὴν ἄποψιν τοῦ κ. Καφαντάρη. Πράττων ἄλλως θὰ ἐγέννα τὴν ἐντύπωσιν ὅτι φοβεῖται τὸ φῶς, ὄχι βέβαια δι' ἑαυτὸν, ἀλλὰ διὰ μερικοὺς ἐκ τῶν φίλων του καὶ ὅτι, καταδικάζων τὸν ρόλον τῶν μεσαζόντων εἰς ὡρισμένας περιστάσεις, τὸν ἀνέχεται εἰς ὅλας τὰς ἄλλας.

Δὲν ἀρνούμεθα ὅτι ἡ σύστασις τῆς μεγάλης ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς θὰ δημιουργήσῃ προσωρινὸν ἐκνευρισμὸν, θὰ δυσαρεστήσῃ ἕνα πλῆθος ἀνθρώπων «δρασάντων» ἀπὸ τοῦ 1923 μέχρι τῆς σήμερον κατὰ τῶν δημοσίων οἰκονομικῶν. Δὲν ἀρνούμεθα ἀκόμη ὅτι τὸ ἔργον τῆς συγκροτηθησομένης ἐπιτροπῆς εἶνε δύσκολον, διότι δὲν ὑπάρχουν ἀρκεταὶ ἀμερόληπτα καὶ ἀδέκαστα πρόσωπα διὰ ν' ἀποτελέσουν αὐτήν. Ἀλλ' εἶνε βέβαιον ὅτι, μεθ' ὅσα εἶπεν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς περὶ τῶν μεσαζόντων πρὸ ἑβδομάδων καὶ μεθ' ὅσα θὰ λεχθοῦν μεθαύριον, ἡ ἔρευνα πρόκειται νὰ σταματήσῃ ἐνώπιον... τῆς εὐθιξίας τοῦ κ. Βενιζέλου. Ἀποτελεῖ δ' ἐκδήλωσιν ἀθεραπεύτου αὐταρχισμοῦ καὶ συγκεντρωτισμοῦ ἡ ἀξίωσις του ὅπως αὐτὸς ἐνεργήσῃ κατὰ τὸ δοκοῦν ἔργον, τὸ ὁποῖον μόνον μία μεγάλη ἐπιτροπὴ, δεόντως ἐξουσιοδοτημένη ὑπὸ τοῦ Κοινοβουλίου, θὰ ἠδύνατο νὰ φέρῃ εἰς πέρας.

Ἡ αὐριανὴ ὁλικὴ ἔκλειψις τῆς Σελήνης

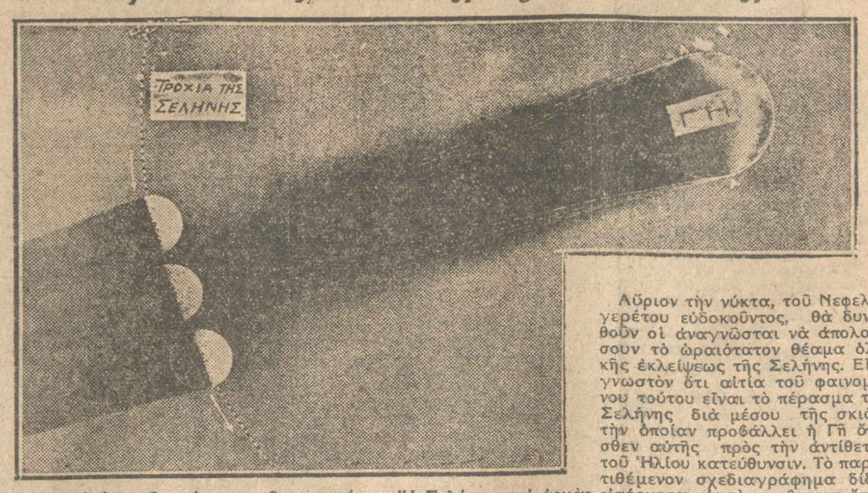

Αὔριον τὴν νύκτα, τοῦ Νεφελη-γερέτου εὐδοκούντος, θὰ δυνηθοῦν οἱ ἀναγνῶσται νὰ ἀπολαύσουν τὸ ὡραιότατον θέαμα ὁλικῆς ἐκλείψεως τῆς Σελήνης. Εἶνε γνωστὸν ὅτι αἰτία τοῦ φαινομένου τούτου εἶναι τὸ πέρασμα τῆς Σελήνης διὰ μέσου τῆς σκιᾶς, τὴν ὁποίαν προβάλλει ἡ Γῆ ὀπίσθεν αὐτῆς πρὸς τὴν ἀντίθετον τοῦ Ἡλίου κατεύθυνσιν. Τὸ παρατιθέμενον σχεδιαγράφημα δίδει μίαν εἰκόνα τῶν φάσεων τοῦ φαινομένου. Ἡ Σελήνη κατ' ἀρχὰς εἰσέρχεται εἰς τὸ περίσκιον, ἐπειτα εἰς τὴν κυρίως σκιὰν καὶ ἐξέρχεται δι' ἀντιστρόφων φάσεων.

Κατὰ τὰς ἀνακοινώσεις τοῦ Ἀστεροσκοπείου αἱ ὧραι τῶν κυριωτέρων φάσεων τῆς ἐκλείψεως εἶναι αἱ ἑξῆς:

«Εἴσοδος εἰς τὴν σκιὰν 20.23', ἀρχὴ τῆς ἐκλείψεως 21.22', μέσον τῆς ἐκλείψεως 22.7', τέλος τῆς ἐκλείψεως 22.53', ἔξοδος ἐκ τῆς σκιᾶς 23.52'».

Θεωρητικῶς, ἡ Σελήνη ἔπρεπε νὰ ἐξαφανισθῇ, ἐφ' ὅσον δὲν θὰ φωτίζεται ὑπὸ τοῦ Ἡλίου· ἐν τούτοις παραμένει ὁρατὴ, παρουσιάζουσα χρῶμα ἐρυθρὸν ἢ χαλκόχρουν. Παραμένει δὲ ὁρατὴ διότι ἡ γηΐνη ἀτμοσφαῖρα (Α) ἀντανακλᾷ ἀρκετὴν ποσότητα ἡλιακοῦ φωτὸς εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς σκιᾶς, ὅπως δείχνουν αἱ στικταὶ γραμμαὶ τοῦ σχεδιαγραφήματος.

ΑΝΕΣΤΑΛΗΣΑΝ ΑΙ ΕΛΛΗΝΟΓΑΛΛΙΚΑΙ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ

Η ΓΑΛΛΙΑ ΕΠΕΒΑΛΕ ΔΑΣΜΟΝ 84 ΦΡ. ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΞΕΝΟΥΣ ΟΙΝΟΥΣ

Ο κ. ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΠΑΡΕΚΛΗΘΗ ΝΑ ΕΠΑΝΕΛΘΗ ΕΝΤΑΥΘΑ

ΑΠΟ ΤΗΣ 17 ΑΠΡΙΛΙΟΥ ΠΑΥΕΙ ΙΣΧΥΟΥΣΑ Η ΕΛΛΗΝΟΓΑΛΛΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Ἐπίσημα τηλεγραφήματα ληφθέντα χθὲς ἐκ Παρισίων, ἀνέφερον, ὅτι αἱ ἐκεῖ διεξαγόμεναι διαπραγματεύσεις διὰ τὴν ἑλληνογαλλικὴν ἐμπορικὴν σύμβασιν, προσέκεφαν εἰς ἀνυπερβλήτους δυσχερείας, ὅσον ἀφορᾷ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ἑλληνικῶν οἴνων εἰς Γαλλίαν.

Κατόπιν τῶν τηλεγραφημάτων τούτων συνεκροτήθη χθὲς τὴν ἑσπέραν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν εἰδικὴ σύσκεψις τῶν ὑπουργῶν κ. κ. Μιχαλακοπούλου καὶ Βουρλούμη, μετέχοντος καὶ τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ὡς καὶ τῶν διευθυντῶν τῶν ἄλλων ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν.

Κατὰ τὴν σύσκεψιν, ἐλήφθη ἡ ἀπόφασις, ὅπως αἱ ἐν Παρισίοις διαπραγματεύσεις ἀνασταλοῦν, κατόπιν τῆς στάσεως τῆς Γαλλίας, ἐδόθη δὲ ἐντολὴ εἰς τὸν ἐκεῖ εὑρισκόμενον ὡς τεχνικὸν σύμβουλον τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας κ. Χαρίλαον, νὰ ἐπανέλθῃ ἐνταῦθα.

Κατὰ τὰ ἐκ Παρισίων ἐπίσημα τηλεγραφήματα, εἶχε δηλωθῇ ἐκ μέρους τῆς Γαλλικῆς κυβερνήσεως πρὸς τὴν αὐτόθι Ἑλληνικὴν ἀντιπροσωπείαν, τὴν διεξάγουσαν τὰς διαπραγματεύσεις, ὅτι ἡ Γαλλία δὲν εἶνε διατεθειμένη νὰ προβῇ εἰς ὡρισμένας ἀπὸ τοῦδε παραχωρήσεις, διὰ τὸ ζήτημα τῶν οἴνων, πρὶν ἡ τερματισθοῦν αἱ μετὰ τῆς Ἱσπανίας διαπραγματεύσεις αὐτῆς διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ἱσπανικῶν οἴνων.

Ἔτι δὲ πλέον, ὡς ἀνήγγειλεν ἡ Ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία δι' ἐπείγοντος τηλεγραφήματός της εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, κατετέθη χθὲς εἰς τὴν Γαλλικὴν Βουλὴν τὸ νομοσχέδιον, διὰ τοῦ ὁποίου ὁ εἰσαγωγικὸς δασμὸς τῶν οἴνων αὐξάνεται εἰς 84 φράγκα κατ' ἑκατόλιτρον.

Διὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου, ἡ εἰσαγωγὴ ἑλληνικῶν οἴνων εἰς τὴν Γαλλίαν, καθίσταται ἀδύνατος κατ' οὐσίαν, δεδομένου ὅτι ὁ δασμὸς τῶν 84 φράγκων, εἶνε σχεδὸν ἀπαγορευτικός. Ἐν συνεπείᾳ, ἂν ἡ Ἑλλὰς ἐδέχετο παράτασιν προσωρινὴν τοῦ συμβατικοῦ καθεστῶτος, τοῦτο θ' ἀπέβαινεν ἁπλῶς εἰς ὄφελος τῆς Γαλλίας, ἥτις θὰ ἐξηκολούθει οὕτω νὰ εἰσάγῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰ ἐμπορεύματά της, ἄνευ οὐδενὸς ἀνταλλάγματός της.

Κατόπιν τῆς γενομένης πρὸ ἡμερῶν καταγγελίας τῆς ἑλληνογαλλικῆς ἐμπορικῆς συμβάσεως, τὸ νέον δασμολόγιον διὰ τὰ γαλλικὰ ἐμπορεύματα θ' ἀρχίσῃ ἐφαρμοζόμενον ὁριστικῶς ἀπὸ τῆς 17ην Ἀπριλίου.

ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΘΟΡΥΒΟΝ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΚΟΥΡΤΙΟΥΣ

ΕΞΗΓΗΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΥΣΤΡΟ-ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΝ

ΔΕΧΕΤΑΙ ΤΗΝ ΥΠΟΒΟΛΗΝ ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ Κ. Τ. Ε.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 31. (Τηλεγράφημα).— Ὁ Γερμανὸς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Κούρτιους ἐξεφώνησε σήμερον ἐνδιαφέροντα λόγον ἐνώπιον τοῦ γερμανικοῦ ὁμοσπονδιακοῦ συμβουλίου, τὸ κείμενον τοῦ ὁποίου ἔχει ὡς ἑξῆς, κατὰ διαβίβασιν ἐκ τοῦ πρακτορείου Βόλφ:

«Ἡ οἰκονομικὴ συμφωνία μετὰ τῆς Αὐστρίας, εἶπεν ὁ κ. Κούρτιους, καὶ τὸ ἐξ αὐτῆς προκῦψαν διεθνὲς ζήτημα ἀποκρυσταλλώθη πρὸς μίαν ὡρισμένην κατεύθυνσιν, ἀφ' ἧς ἐλήφθη ἀπόφασις, ὅπως τὸ Συμβούλιον τῆς Κ. Τ. Ε. ἀσχοληθῇ μὲ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην. Δὲν προτίθεμαι νὰ ἐπεκταθῶ εἰς τὰς λεπτομερείας, οὔτε νὰ ἀπαντήσω εἰς ὅλα τὰ ἰδιαίτερα ἐρωτήματα, τὰ ὁποῖα ἀνεκινήθησαν κατὰ τὴν δημοσίαν συζήτησιν, τὴν δημιουργηθεῖσαν ἐξ ἀφορμῆς τῆς συνάψεως τῆς συμφωνίας. Πρώτιστον ἔργον μου εἶνε νὰ ἐμφανίσω σαφῶς τὴν οἰκονομικὴν σπουδαιότητα τῆς συμφωνίας καὶ νὰ ἐξάρω ὅτι ἐναρμονίζεται πρὸς μίαν καλυτέραν καὶ ῥιζικωτέραν ὀργάνωσιν τῆς εὐρωπαϊκῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας καὶ νὰ διαλύσω ἐπὶ τὰς δημιουργηθείσας ἀμφιβολίας. Ὡς πρὸς τὴν τήρησιν τῶν συνθηκῶν καὶ τὴν νομιμοφροσύνην τῆς ἐνεργείας μας. Ὁ κ. Μπριὰν ἀνεγνώρισεν εἰς τὴν ἐνώπιον τῆς Γερουσίας ἀγόρευσίν του τοὺς κινδύνους τοὺς ἀπειλοῦντας τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν τῶν χωρῶν τῆς κεντρικῆς Εὐρώπης καὶ ἰδιαιτέρως τὴν Αὐστρίαν. Ἡ οἰκονομικὴ ἀνάγκη προσήγγισε τὰς Κυβερνήσεις Αὐστρίας καὶ Γερμανίας. Ἡ οἰκονομικὴ κρίσις ἐχρησιμεύσεν ὡς ὀδηγὸς τῆς ἐνεργείας μας. Ἡ Γερμανία μὲ τὰ 5 ἑκατομμύρια τῶν ἀνέργων της, μὲ τὰς πολιτικὰς της ὑποχρεώσεις, μὲ τὰ ἀνεπαρκῆ της κεφάλαια, μὲ τὴν βαθυτάτην κρίσιν τῆς γεωργίας της ἐπαπειλεῖται ὑπὸ σοβαρῶν οἰκονομικῶν καὶ κοινωνικῶν κινδύνων. Ἀνεξαρτήτως τῆς ἀνάγκης τῆς ἐξυγιάνσεως καὶ ἀναπτύξεως τῆς ἐσωτερικῆς μας ἀγορᾶς, εὑρισκόμεθα εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐπεκτείνωμεν τὰς ἐξωτερικὰς ἀγορὰς τῆς καταναλώσεως τῶν προϊόντων μας. Ἡ Αὐστρία ἀποστασθεῖσα ἐκ μιᾶς μεγάλης οἰκονομικῆς κρατικῆς μονάδος διαθέτει πολὺ στενὴν βάσιν διὰ τὸν οἰκονομικὸν της ὀργανισμὸν, ὑποχρεωμένη νὰ ἐπιδιώξῃ τοὺς ἰδίους μὲ ἡμᾶς οἰκονομικοὺς σκοπούς. Ὅλαι μας αἱ προσπάθειαι τῶν τελευταίων καιρῶν ὑπηγορεύθησαν ὑπὸ τῶν οἰκονομικῶν νόμων. Ἐλπίζομεν ὅτι διὰ τῆς προσαρμογῆς τῆς ἐμπορικῆς καὶ δασμολογικῆς καταστάσεώς μας θὰ ἀναζωογονήσωμεν, θὰ ἐνισχύσωμεν καὶ θὰ ἀναπτύξωμεν τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν τῶν δύο χωρῶν. Βαίνομεν σταθερῶς πρὸς τὴν συνεργασίαν μεθ' ὅλων τῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν, μένοντες πιστοὶ εἰς τὴν ἰδέαν τῆς Πανευρώπης. Ἡ ἰδέα τῶν συμφωνιῶν καὶ τῶν τοπικῶν συνεννοήσεων ἔρχεται πάντοτε εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τῶν διεθνῶν συνδυασμῶν. Μεταξὺ τῶν πρώτων πολιτικῶν ἀνδρῶν, οἵτινες νιοθέτησαν τὴν ἰδέαν ταύτην, θὰ μνημονεύσω τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ρουμανίας κ. Μιρονέσκο, ὅστις εἰς τὸ ἔργον του «Πολιτικὴ τῆς Εἰρήνης» γράφει: «Εἶνε ἀδύνατον νὰ συνενώσωμεν ἐπὶ τὸ αὐτὸ τὰ οἰκονομικὰ συμφέροντα τόσων χωρῶν. Θὰ δεήσῃ ἐν ἀρχῇ νὰ συνενώσωμεν τὰ συμφέροντα δύο-τριῶν ἢ καὶ τεσσάρων χωρῶν, ἐκτεκτείνοντες τὸν κύκλον τῆς ἐνεργείας μας. Οὕτω θὰ πραγματοποιηθῇ ἡ οἰκονομικὴ τοπικὴ ἕνωσις πλείστων χωρῶν». Ἡ Τσεχοσλοβακικὴ Κυβέρνησις ἐν τῇ ἀπαντήσει της εἰς τὸ ὑπόμνημα τοῦ κ. Μπριὰν ἐτόνισεν ὅτι εἶχε πάντοτε τὴν γνώμην ὅτι ἡ φυσικωτέρα ἀφετηρία τῆς ὀργανώσεως τῆς συνεργασίας, ἤτις θὰ περιελάμβανεν ὅλους τοὺς λαούς, θὰ ἦτο ἡ συνεργασία μεταξὺ τῶν Κρατῶν, τὰ ὁποῖα θὰ εὑρίσκοντο εἰς μικροτέραν ἢ καὶ μεγαλυτέραν γεωγραφικὴν γειτνίασιν. Ὁ καγκελλάριος Σόμπερ ἀνέπτυξε τὰς ἰδέας αὐτὰς ἐν τῇ συνελεύσει τῆς Κ. Τ. Ε. κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1930. Ἡ ἰδέα ἐπίσης τῶν τοπικῶν οἰκονομικῶν συμφωνιῶν ἐδέσποσε τῶν συνομιλιῶν τῶν γεωργικῶν Κρατῶν τῆς νοτιοανατολικῆς Εὐρώπης, ἤγαγεν εἰς τὴν κατ' ἀρχὴν συμφωνίαν περὶ κοινῆς ἐνεργείας, τὰ σκανδιναυϊκὰ Κράτη, τὴν Ὁλλανδίαν καὶ τὸ Βέλγιον. Τὸ σχέδιον τῆς τελωνειακῆς ἑνώσεως Νοτιοσλαυίας καὶ Ρουμανίας ἐκπορεύεται ἐκ τῆς αὐτῆς τάξεως ἰδεῶν. Ἡ Ἐσθονία καὶ ἡ Λεττονία ἐπιδιώκουν ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν τὴν τελωνειακὴν ἕνωσιν. Αἱ προπαρασκευαστικαὶ ἐργασίαι τῆς πολιτικῆς ὀργανώσεως τοῦ συνεδρίου τῆς Βιέννης τοῦ παρελθόντος φθινοπώρου, αἵτινες ἀπεδέχθησαν ψήφισμα περὶ τελωνειακῆς ἑνώσεως Γαλλίας καὶ Βελγίου ἐδρεύονται ἐπὶ τῶν αὐτῶν μεγάλων γενικῶν γραμμῶν. Αἱ κυβερνήσεις Αὐστρίας καὶ Γερμανίας εἶνε πεπεισμέναι ὅτι τὸ σχέδιόν των ἐπιδιώκει τὴν πραγματοποίησιν τῶν αὐτῶν σκοπῶν. Ἡ δήλωσίς μας περὶ τοῦ ὅτι εἴμεθα διατεθειμένοι νὰ δε-

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 5ην σελίδα)

Ὁ κ. Κούρτιους

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΑΡΤΗΣΙΣ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Γερμανίας κ. Κούρτιους, ὁμιλῶν χθὲς εἰς τὸ Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον τῆς Γερμανικῆς πολιτείας, ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Γερμανία μὴ θέλουσα νὰ ὑποτεθῇ ὅτι φοβεῖται, δι' οἱουσδήποτε λόγους, τὴν ἔρευναν, δέχεται νὰ ἐξετασθῇ τὸ ζήτημα τῆς Αὐστρογερμανικῆς συμφωνίας εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Ὁ κ. Κούρτιους, διὰ μιᾶς ἐντέχνου στροφῆς, ἀφήρεσεν ἀπὸ τοὺς ἐν Γαλλίᾳ καχυπόπτους τὸ ἔδαφος, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἐκραύγαζον τὰς ἀνησυχίας των, ἐξουδετέρωσε δὲ ἐκ τῶν προτέρων καὶ ὅλας τὰς ἐκ Παρισίων πηγαζούσας κινήσεις τῶν κρητῶν τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ. Ἡ Αὐστρογερμανικὴ συμφωνία θὰ ἐξετασθῇ, κατὰ τὴν πρότασιν τοῦ κ. Χέντερσον, εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας, κατὰ τὴν προσεχῆ σύνοδόν του, ἐκεῖ δὲ θὰ καταδειχθῇ ἀσφαλῶς ἡ πραγματικὴ σημασία της, διότι τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου δὲν θὰ ἔχουν καμμιανἀπολύτως προκατάληψιν, ἐκπροσωπεῖται δὲ εἰς αὐτὸ καὶ ἡ Γερμανία. Ἴσως τοῦτο νὰ μὴ ἱκανοποιῇ ἀπολύτως τοὺς ἐν Παρισίοις, οἱ ὁποῖοι θὰ προετίμων προφανῶς ὄχι ἀνοικτὴν καὶ δημοσίαν συζήτησιν ἀλλὰ πιεστικὰς διαβήματα καὶ μέτρα χαρακτῆρος ἀντιστάθμισμάτων», ἀποφασιζόμενα εἰς ἰδιαιτέρας συνομιλίας, ὡς αἱ προχθεσιναὶ τοῦ κ. Μπριὰν μετὰ τοῦ κ. Σπαλαϊκοβείτς καὶ ἄλλων διπλωματῶν τῆς Μεσευρώπης. Διὰ τὴν εἰρήνην τῆς Εὐρώπης, ἐν τούτοις, καὶ διὰ τὸ συμφέρον τῆς ἡσυχίας τῆς ἠπείρου μας, ἡ δήλωσις τοῦ κ. Κούρτιους, εἶνε ἱκανοποιητικωτάτη καὶ εἶνε πράγματι εὐτύχημα ὅτι τὴν ἐξεμαίευσαν αἱ ψύχραιμοι, νηφάλιοι καὶ τόσον λογικαὶ καὶ ἀσυγκίνητοι δηλώσεις τοῦ κ. Χέντερσον εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων.

ΤΟ ΕΝΔΥΜΑ ΤΩΝ ΟΥΝΙΤΩΝ

Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἔδωκε χθὲς μίαν δοθεῖσαν λύσιν εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἐκ μέρους τῆς Ἀστυνομίας ἀπαγορεύσεως εἰς τοὺς Οὐνίτας νὰ φέρουν τὸ ἔνδυμα τῶν Ὀρθοδόξων. Ἐχαρακτήρισε τὴν ἀπαγόρευσιν ταύτην ὡς αὐθαίρετον καὶ ἀντισυνταγματικὴν, ἐφ' ὅσον δὲν ὑφίσταται νόμος σχετικός. Τὸ μάθημα ἦτο ἀναγκαιότατον, διὰ νὰ πατάσσεται οἱαδήποτε ροπὴ πρὸς αὐθαιρεσίας ἐκ μέρους τῶν

ΒΗΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΝ

Η ΚΡΑΤΙΚΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΤΩΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

ΚΑΙ ΑΙ ΠΙΘΑΝΟΤΗΤΕΣ ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ ΤΗΣ

ΤΟΥ ΜΟΝΙΜΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Μάρτιος.— Πρὸ πολλοῦ τὰ νομοσχέδια τῆς ἐργατικῆς Κυβερνήσεως ἔχουν παύσει νὰ εἶναι ἄλλο ἀπὸ ἀκαδημαϊκὸν ἐνδιαφέρον. Εἶνε σχεδὸν κανὼν εἰς τὸν χῶρον τῶν διὰ μέσου τοῦ κοινοβουλευτικοῦ σταδίου νὰ χάνουν τὰ κυριώτερα χαρακτηριστικά των. Καὶ τὸ τελικὸς ἐπιζήσουν ὡς νόμοι ἔχουν οὐδέτερον χρωματισμόν. Ἡ μοναδικὴ αὐτὴ εἶνε τὸ μοιραῖον συναπάντημα τῆς κυβερνήσεως μειοψηφίας. Τὸ οἱονδήποτε πρόγραμμα τοῦ τὴν ἀρχὴν κόμματος ἔχει νὰ ὑποστῇ τροποποιήσεις ἐπιβαλλομένας ἀπὸ τὰς κοινοβουλευτικὰς ὁμάδας τὰς ὁποίας εἶνε ἀπαραίτητοι διὰ τὴν πλειοψηφίαν. Κατ' οὐσίαν ἡ Ἀγγλία σήμερον ἔχει τὸ σύστημα τῶν πολλῶν κομμάτων. Καὶ δὲν ὑπάρχει κανὲν πολίτευμα εἰς τὸ σύστημα τοῦτο ποὺ νὰ τὸ γνωρίζωμεν ἠμεῖς...

Εἰς τοὺς ἀνωτέρω λόγους ὀφείλεται καὶ τὸ ὅτι αἱ σημαντικώτεραι νομοθετικαὶ ἀπόπειραι τοῦ Ὑπουργείου Μὰκ Ντόναλντ δὲν ἐφθασαν τὸ τέρμα. Νομοσχέδια ὅπως τὸ ἐπουδαιότατον ἐκπαιδευτικόν, διὰ τοῦ ὁποίου καθιεροῦτο ἡ ὑποχρεωτικὴ παιδεία μέχρι τοῦ 16ου ἔτους, ἢ τὸ περὶ ἐργατικῶν διαφορῶν ποὺ ἀποκόπτει τὰ ἐργατικὰ σωματεῖα εἰς τὰ δικαιώματά των (διὰ τὰ ὁποῖα ἡ ἀγγλικὴ νομοθεσία εἶνε περίφημος), ἢ τώρα τὸ περὶ ἐκλογικῆς μεταρρυθμίσεως ποὺ εἰσῆγε τὸ σύστημα τῆς δευτέρας ἐκλεκτικῆς ψήφου (κακῶς περιγραφομένης ὡς εἴδους ἀναλογικῆς) καὶ κατῆργει τὰς προνομιακὰς ψήφους τῶν διπλωματούχων Πανεπιστημίων — ταυτόχρονα μέτρα δὲν κατέληξαν νὰ ἐγγραφοῦν εἰς τὸ «Βιβλίον τῶν Νόμων» τῆς Ἀγγλίας. Ἀναφέρομεν αὐτὰ, διότι συνέπεσε νὰ ἔχωμεν ἀσχοληθῇ ἰδιαιτέρως ἐπ' αὐτῶν εἰς ἄλλας ἀνταποκρίσεις. Ἀλλὰ δὲν εἶνε τὰ μόνα.

Τὸ νομοσχέδιον περὶ τῶν συγκοινωνιῶν τοῦ Λονδίνου ποὺ εὑρίσκεται κατ' αὐτὰς ἐνώπιον τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων ὑπόκειται εἰς τοὺς ἰδίους κινδύνους. Εἶνε συντεταγμένον ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦ σοσιαλιστικοῦ προγράμματος καὶ ἔχει διὰ τοῦτο ἐναντίον του τὰ κόμματα τῆς δεξιᾶς. Εἶνε μοιραῖον νὰ ναυαγήσῃ ἢ τοὐλάχιστον διασωζόμενον νὰ ἀφήσῃ εἰς τὴν θάλασσαν τῶν συζητήσεων

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Μόνον αι έντυπει αποδείξεις πληρωμής αι φέρουσι το ιδιόγραφόν των κ.κ. Δημ. Καλλιακά και Εμμ. Περτινάξ, άς και την οργαγίδα της «Πρωΐας» είναι έγκυρος. Ελπίζομεν έλλιπ απόδειξίν, ώς και αι έντυποι τσαπάκαι, άνευ σιμπεττόφων τον δεν άναγνωρίζονται.

Απο Πρωΐας εις Πρωΐαν

Οἱ ψαλποὶ καλοὶ καιροί...

— Αὐτοὶ οἱ καλποὶ καλοὶ καιροὶ ποὺ τόσο συχνὰ θυσιοτιτλάζονται ἐναντεύοντες ὅλοι οἱ ὑπὲρ τὰ τὸν ἀνάγκη νὰ ἐπιβιώσουν; Ἐκεῖνοι ποὺ ἔχουν ἐπὶ τέλους; χωτὶς κέλασος ἢ ἀπόλαυσης ἀπὸ τὴν ἐποχή τους, μὲ ὑπερβολικὴ ἀνεσιν ἀπὸ τὴν ἀνάγκη νὰ ἐργάζονται ἢ

ή δούλα μᾶς εἶδεωδιοῦ μὲ λίγη τὴν σοβαρότητα σὰ ἕνα τόσο σπανιὸ ἢ σπάνιο τῆς «Μις Ἑλλάδος καθ' ὅλο τὸ διάστημα τῆς παραμονῆς της στὰ Ἑλληνικὰ ἐδάφη. Δὲν ἤθελε μήτε νὰ δημιουργῆ κανεμιὰ ἐδεωγενειακὴ ἐπεισόδια. Καὶ προσθέτουν:

—Μακαρίτης νὰ εἶναι ὁ ἀειμνήστου ἐκεῖνος ὁ Χρυσὸς ποὺ ἐπιστρατεύτηκε στὸ διεθνὲς μποϋκοτάζ ἐναντίον τῆς ἐλληνικῆς καλλονῆς, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐξ ἴσου ἀειμνήστου Ἀφρὸ ποὺ ἔστειλε τὴν ἀγάπη της στὸ προσκύνημα τῆς ἕλξης τῶν ἐρώτων διὰ τὴν ἀπόλυτη ἀντίσταση τῆς ἀκλεψίας. Δύο εἶχε νὰτε εἶχε ὅλους σχεδὸν τοὺς ἐπισκέπτες.

Παρὰ τὶς ἐκδύσεις καὶ τὰ ἐξαιρετικὰ ἐνδύματα ποὺ ἐπιδείκνυσε στὸ προσωπικὸ νικητήριο τῆς ὥρας ἡ Ρόδη παρηκολούθησε μὲ ἀπόλυτη σοβαρότητα τὰ ἀθλητικὰ μονοπάτια. Δὲν εἶχε κάποιες εἰς ἔνδειξιν ἀπορίας.

Ἀπὸ τὸ Γαλλικὸν θέατρον τί ἐνενήντα ἔκανε;

Μαὶ ἄρσε τὸ σύνολον τῶν ἐδεωπαρουσιάσεων ποὺ ἔδωσε ἡ Μαὶ στὸ θέατρον. Δὲν μπορῶ νὰ πῶ ὅτι ὁ κόσμος ἐνενήνοντα δύσκολον ἐκφράσεις ἐπιδοκιμασίας ἢ ἐκδηλώσεις μισοτιμῶν γιὰ ἔργον καὶ ἐδιος ἐπειδὴ ἐνενήνοντα ἐδιαίτερον ἐνδιαφέρον ἐπιδεικνύουν ἐδεωγενειακὰ ἐπεισόδια ἐπιστρατεύουν γιὰ ἐδεωπαρουσιάσεις τῶν ἔργων

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

Η ΓΑΛΛΙΑ ΗΥΞΗΣΕ ΤΟΝ ΔΑΣΜΟΝ ΤΩΝ ΟΙΝΩΝ

ΕΣΠΕΥΣΜΕΝΗ ΨΗΦΙΣΙΣ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 31. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ἡ τελωνειακὴ ἐπιτροπὴ τῆς Βουλῆς ἐνέκρινε σήμερον νομοσχέδιον ἀναφερόμενον εἰς τὰ δικαιώματα τῆς εἰσαγωγῆς τῶν ξένων οἴνων εἰς Γαλλίαν. Διὰ τοῦ νομοσχεδίου ἀναβιβάζεται ὁ δασμὸς τῶν συνήθων οἴνων εἰς 84 φράγκα κατὰ ἑκατόλιτρον.

Προστίθεται ὅτι ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἐξουσιοδοτεῖται νὰ ἐλαττώσῃ διὰ διατάγματος τὸν δασμόν, ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν πεσεστῶν τῶν παραχωρηθέντων εἰς τὰ ξένα κράτη.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐζήτησεν ὅπως ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ νομοσχεδίου γίνῃ ἀμέσως, ὥστε νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ψήφισίς του πρὸ τῆς διακοπῆς τῶν νομοθετικῶν ἐργασιῶν.

ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ ΕΨΗΦΙΣΘΗ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 31. (Ἀθηναϊκὸν Πρακτορεῖον).— Ἡ Γαλλικὴ Βουλὴ ἐψήφισεν ἀπόψε τὸ ἐπειγόντως κατατεθὲν νομοσχέδιον, διὰ τοῦ ὁποίου τροποποιοῦνται οἱ δασμοὶ τῶν εἰσαγομένων οἴνων καὶ τοῦ γλεύκους. Ὑπὲρ τοῦ νομοσχεδίου ἐψήφισαν 465, κατὰ 108.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 31. (Πρακτορεῖον Χαβᾶς).— Ἡ Γερουσία ἐνέκρινε τὸ παρὰ τῆς Βουλῆς ψηφισθὲν νομοσχέδιον περὶ καθορισμοῦ τῆς ἡμέρας τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος δασμολογικῶν τινων μεταβολῶν, εἰς ἐφαρμογὴν τῆς ἀπὸ 11 Μαρτίου 1929 συνθήκης ἐμπορίου καὶ ναυτιλίας μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἑλλάδος.

ΑΙ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΝ ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΗΝ ΤΟΥ ΔΑΝΕΙΟΥ

ΘΑ ΑΥΞΗΘΗ ΤΟ ΠΟΣΟΝ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 31. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Πληροφοροῦμαι ὅτι αἱ συνεννοήσεις διὰ τὴν Ἀμερικανικὴν προκαταβολὴν ἐπὶ τοῦ ἑλληνικοῦ παραγωγικοῦ δανείου ἐπερατώθησαν.

Ἂν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐγκρίνῃ τὰς συνεννοήσεις ταύτας, ἡ προσυμφωνία θὰ ὑπογραφῇ ἀμέσως ἐνταῦθα.

Ἀνεπίσημοι πληροφορίαι ἀναφέρουν ὅτι ἡ προκαταβολὴ περιέρχει καὶ «ὀφιόν» τῶν Ἀμερικανῶν τραπεζιτῶν πρὸς δανειοποίησίν της εἰς εὔθετον στιγμήν. Τοῦτο ἐκρίθη ἀναγκαῖον λόγῳ τῆς ἀβεβαιότητος τῆς καταστάσεως τῆς χρηματαγορᾶς τῆς Νέας Ὑόρκης ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας.

Ἡ «ὀφιόν» καλύπτει τὴν πιθανότητα αὐξήσεως τοῦ ποσοῦ τῆς Ἀμερικανικῆς συμμετοχῆς εἰς τὸ παραγωγικὸν δάνειον καὶ πέραν τῶν ἀρχικῶς ἀναφερθέντων 10.000.000 δολλαρίων.

ΤΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΥΣΤΡΟΓΕΡΜΑΝΙΚΗΝ

ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ ΑΓΓΛΙΚΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΚΑΙ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 31. (Τηλεγράφημα). — Ὁ Τύπος γενικῶς ἐπιδοκιμάζει τὰς χθεσινὰς ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων δηλώσεις τοῦ κ. Χέντερσον ἐπὶ τῆς Αὐστρογερμανικῆς συμφωνίας.

Οἱ «Ταῖμς» γράφουν ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ συὐχαρῇ τις τὸν κ. Χέντερσον διὰ τὸν τρόπον καθ' ὃν ἐχειρίσθη τὸ ζήτημα ὅπερ ἐπροκάλεσε ζωηρὰν ἀνησυχίαν εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην καὶ τοῦ ὁποίου ὁ καλὸς χειρισμὸς θὰ ἠδύνατο νὰ ἔχῃ ἀνυπολογίστους συνεπείας.

«Πρέπει νὰ ἐλπίσῃ τις — ἐξακολουθεῖ ἡ ἐφημερὶς — ὅτι ἡ διαφορά, μετὰ τὴν παραπομπήν της εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Κ.Τ.Ε., θὰ εἰσέλθῃ εἰς ἤρεμωτέραν ἀτμόσφαιραν, δεδομένου ὅτι ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς ὁποίας ἡ Αὐστρία ἀνέλαβε ρητὰς ὑποχρεώσεις, εἶνε ὁ φυσικὸς διαιτητὴς τοῦ ὅλου ζητήματος».

Η ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 31. (Τραγζόσεαν). — Αἱ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων δηλώσεις τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ τῆς Ἀγγλίας κ. Χέντερσον, ἐν σχέσει πρὸς τὴν Αὐστρογερμανικὴν τελωνειακὴν συμφωνίαν, ἔτυχον ψυχρᾶς ὑποδοχῆς ἐκ μέρους τοῦ Γαλλικοῦ Τύπου, ὅστις, κατὰ τὸ πλεῖστον, ἐκδηλοῖ τὴν δυσαρέσκειάν του διὰ τὴν στάσιν τοῦ κ. Χέντερσον καὶ συνιστᾷ εἰς τὴν Γαλλικὴν Κυβέρνησιν ἄμεσον δρᾶσιν. Τὸν τρόπον τῆς δράσεως ταύτης ὑποδεικνύει ὁ συντάκτης τῆς «Ματὲν» κ. Σωερβάιν, ἐκφράζων τὴν γνώμην, ὅτι ἡ Γαλλία θ' ἀξιώσῃ πιθανῶς παρὰ τῆς Γερμανίας ὅπως ἐγγυηθῇ ὑπὲρ τοῦ παρόντος ἐδαφικοῦ καθεστῶτος τῆς Αὐστρίας, ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ἡ πρωτοβουλία τῆς Γερμανίας διὰ τὴν σύναψιν τῆς τελωνειακῆς ἑνώσεως δὲν θὰ ἐμπνέῃ πολλὰς ἀνησυχίας.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 31. (Ρώϋτερ). — Εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων ὁ ὑπουργὸς τοῦ Ἐμπορίου κ. Γκράμανικης συμφωνίας, ἐδήλωσεν ὅτι, ἐφ' ὅσον δὲν ἐτὰ ἐφαρμοσθησόμενα δι' αὐτῆς εἰς τὰς δύο χώρας εἰσαγωγικὰ τέλη, θὰ εἶνε ἀδύνατον εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ κρίνῃ ἀπὸ τοῦδε περὶ τῶν ἐνδεχομένων συνεπειῶν αὐτῆς διὰ τὸ βρεττανικὸν ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον. Πάντως, ἂν οἱ δασμοὶ παραμείνουν εἰς τὸ σημερινὸν περίπου ἐπίπεδον, δὲν φαίνεται ὅτι θὰ ἐπηρεάσουν σοβαρῶς τὸ ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον τῆς Μεγάλης Βρεττανίας.

ΠΩΣ ΣΧΟΛΙΑΖΕΤΑΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΚΟΥΡΤΙΟΥΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 31 (Τρανζόσεαν).— Αἱ ἀπογευματιναὶ ἐφημερίδες ἀφιερώνουν εὐμενῆ σχόλια εἰς τὴν ἀγόρευσιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Κούρτιους. Ἡ γερμανικὴ «Ἡμερησία» ἐξαίρει τὴν παράγραφον ἐκείνην τῆς ἀγορεύσεώς του, δι' ἧς παραπονεῖται διὰ τὸν διάφορον τρόπον, καθ' ὃν κρίνουν εἰς τὰς δυτικὰς πρωτευούσας τὴν Αὐστρογερμανικὴν συμφωνίαν, ἐνῷ οὐδεμίαν ἀντίρρησιν εὑρίσκουν εἰς ἄλλας ὑπὸ μελέτην τελωνειακὰς ἑνώσεις. Ὁ «Ἐγχώριος Ἀγγελιαφόρος» γράφει, ὅτι τὰ διπλωματικὰ ἐπιχειρήματα τοῦ κ. Κούρτιους δὲν ἀφέθη νὰ παραυρθῇ ἐκ τῆς ἐπιδέσεως τοῦ κ. Μπριάν, ἀλλὰ διετήρησεν ἀκεραίαν τὴν συνείδησιν περὶ τοῦ δικαίου της. Ἡ «Βερολίνεις» γράφει, ὅτι ἡ Γερμανικὴ κυβέρνησις ἐπιδιώκει νὰ εὑρίσκεται ἀρκετὰ ἐπιδετικὴν τὴν γλῶσσαν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν. Ἡ «Ἐφημερὶς τοῦ Φὸς» τονίζει, ὅτι ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις